

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Spiritus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A num habetur, veterinum olim jumentum in Africæ solitudine quadam defecisse, ad cuius cadaver Serpentes plurimæ ventitarint, ut ejus viscera depascerentur, interim Basiliæ auditio sibilo omnes profugisse, aut in fabulum se abdidisse: progressum vero Basiliæ, per otium sine cujusquam cumultu quantum apetierat esitasse, cumq; satur jam abiret, iterum edidisse sibilum, quod indicium fecerat serpentibus aliis ad escam tutum patere redditum, atque ita eas oblatam prædam repetiisse.

CALUMNIIS AFFLICTUS. CAP. XI.

Hæc igitur Basiliæ vis, quæ sine morsu perniciosa sit, argumentum hieglyphici dedit Aegyptiis Sacerdotibus, ut si hominem à calumniatoribus male acceptum, & mortiferis delationibus afflatum significare vellent, Basiliæ apponenter: non enim alia ratione calumniatores homines conficiunt, quam faciat Basiliæ: clam si quidem illi Principum auribus infusurrant, nullo palam morsu infixo, quo diluendi ansa præripiatur, atque ita pleriq; falso delati, extrema quæque pertulere. Sed ne talem ac tantam Basiliæ vim inesse quipiam admiretur, Thebiorum natio pestifera adeo fuit, ut vel solus oris eorum halitus exceptus, intermendi vim haberet, illorumq; præsentia non animalibus tantum, verum etiam satis noxiæ fuisse: de quibus hæc & alia secundo Symposiorum Didimus.

OCULI DIVUM. CAP. XII.

In ea tamen religione Basiliæ habitus apud Aegyptios, ut ex auro dedicaretur. Caput autem illi accipitrinum faciebant, oculosq; eo artificio concinabant, ut & claudi & aperiri possent. Hunc simul atque oculis adapertis proferabant, universa Aegyptius lætitia atq; hilaritate perfundebatur: perinde ac si deorum oculi eos aspicerent, opemque præsentem omnibus pollicerentur: in luce igitur & in propatulo omnes esse, risui & jocis atque convivis dare operam. Quod si clausis eum oculis extulissent, ibi tum omnia meroe luctuq; confundi, aversos & iratos esse Deos existimari, abdere se omnes in tenebras, & obscura penetralia, miserabilique deploratione per se quemque niti, ut Deorum indignationem, quacumque poscent ratione mitigarent. Non fuit horum ignarus Philon: & Epies quidam divinorum interpres apud Aegyptios nominatissimus, rem memoriae prodidit. Figura autem hæc ita habetur in Bembæ tabula. Ut vero hæc magis innotescant, Jovem Aegyptiæ, autore Plutarcho, spiritum esse dicunt, spiritus nulli animalium vehementior, quam Basiliæ: ideoque nulli magis divinitatis symbolum quadrat.

SPIRITUS. CAP. XIII.

Dorro Anguis apud eos hieroglyphicum est spiritus illius, qui per universam mundi molem difflatur. Anaxagoras quoq; quatuor elementis constitutus, quæ per Anguem significari statim initio diximus, rectorem adjungit, sive spiritum, sive Deum, sive mentem, ut Probus interpretatur, per quem hæc quatuor regantur: quod Virgilius etiam nullius ignarus disciplinae affirmat dicens,

*Principio cælum ac terras, camposque liquentes,
Lucentemque globum Lune, Titanaque astra
Spiritus intus alit, totamque infusa per artus
Mens agitat molem, & magno se corpore miscet.*

Quem enim Anaxagoras sibi, is spiritum & mentem dixit M. Tullius, Platonis sententiam, quæ in libro de Anima et seculatus principio terram ait sitam in media mundi parte, circumfusam esse hac animabili spirabilique natura, cui nomen aer.

Y 2

ÆOLI

Basilicæ oculi clausi & aperti, quid.